(1842) "षु प्रसवैश्वर्ययोः" (I-भ्वादिः-941. सक. अनि. पर.)

सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककवतिवत् (196) बोध्यानि। अष्टाध्याय्यां ग्रहणानि सर्वाण्यपि सौवादिकस्यैवेति, तत्र (1844) विशेषरूपाणि द्रष्टव्यानि।

(1843) "षु प्रसवैश्वर्ययोः" (II-अदादिः-1041. सक. अनि. पर.)

'षुञः सुनोति सुनुते, प्रसवैश्वर्ययोरसौत्।

गतौ तयोश्च सवति, द्विरुक्त्या तस्य सो न षः॥' (श्लो. 21) इति देवः। प्रसवोऽभ्यनुज्ञानम्। 'ओमिति ब्रह्मा प्रसौति' (तै. उप. 2-16)। अभ्यनुज्ञां ब्रह्मा ददातीत्यर्थः। [1]सव्यम्-अपसव्यम्-[2]सुत्वा, सुतः, इति विशेषरूपाणि। इतराणि रूपाणि भौवादिककवतिवत् (196) बोध्यानि।

(1844) "षुञ् अभिषवे" (V-स्वादिः-1247. सक. अनि. उभ.)

दैवश्लोकः, सवतौ (1843) द्रष्टव्यः। अभिषवः=स्नपनपीडनस्नानसुरासन्धानादिः। [3]सुन्वन्-ती, [4]सुत्वा-सुत्वरी, [5]अभिषुत्य, [6]सवनम्, [7]राजसूयः, [8]सुत्या,

---

1. 'अचो यत्' (3-1-97) इति यत्प्रत्ययः, गुणे 'वान्तो यि—' (6-1-79) इति अवादेशः।

2. धातुरनिट्। कृत्वायां रूपमेवम्। संज्ञायां क्तप्रत्यये सुतः तनयः।

3. 'सुञो यज्ञसंयोगे' (3-2-132) इति शता। लडादेशात् शतुरर्थं भिन्नः, यजमान उच्यते सुन्वन् इति। धातोरुभयपदित्वेन शतरि शानचि च 'अभिषुण्वन्-अभिषुण्वानः सोमम्' इत्यपि क्रमेण भवति।

4. भूते 'सुयजोः—' (3-2-103) इति ङ्वनिप्। प्रत्ययस्य ङित्वात् गुणनिषेधः। पित्त्वात् तुक्। सुत्वा-इष्टवान् यः, स एवमुच्यते। स्त्रियाम् 'वनो र च' (4-1-7) इति ङीप्, रेफश्च।

5. ल्यपि तुक्। 'उपसर्गात् सुनोति—' (8-3-65) इति षत्वम्।

6. सवनम्=यज्ञः, प्रातर्मध्यसायङ्कालरूपकालत्रयं च। ल्युटि रूपमेवम्।

7. राज्ञा सूयतेऽसौ इति, राजा वाऽसौ सूयते इत्यर्थे 'राजसूय—' (3-1-114) इत्यनेन राजशब्दे उपपदे सुनोतेः क्यप्, दीर्घश्च। राजसूयः=राज्ञैव साधनीयः क्रतुविशेषः। अर्धर्चादित्वात् राजसूयम्-राजसूयः इत्युभयमपि साध्वेव।

8. 'संज्ञायां समजनिषदनिपतमनविदषुञ्—' (3-3-99) इति स्त्रियां क्यपि, तुकि च रूपमेवम्। सुत्या क्रतुविशेषः।